

מפתח של ישועות

ט' אדר תשפ"ה – 9.3.25

מעשה בחושך, שהיה בור עמוק חמישים אמה, ונפל

מפתח של ישועות לתוך הבור.

ואמרו: מי ירד לתוך הבור ויעלה לנו המפתח של

ישועות? והבור מלא חושך וככל שיורדים בבור – החושך גדול יותר.

וכדרך העולם, שהבריות מפחדים מהחושך, ובפרט מחושך

כזה שהיה הגדול בעולם.

והלכו לחכם ושאלוהו איך לרדת.

אמר שצריך הכנעה.

ושאלו למי להיכנע?

ואמר שצריך להיכנע לחושך.

על פי ר' אושר פריינד / בתוך: סיפורי (בכתובים) מעשה ג'

כל האותיות שנפלו משבעת ימי בראשית בשבירה, חוזרות ובאות לאדם בשעת

התפילה: מחשבות אהבה, יראה, התפארות, ניצוח, הודיה וכו'. וזה פירוש "מים

תחתונים בוכים, אנן בעינן למיקם קדם מלכא" תיקוני זהר, ת"ה. ובאות לפי מדריגתו של

כל אדם. ובאות דווקא בלא דעת, אלא כשרק אומר התיבות, כמו כשאומר תהלים.

ואלו המחשבות באות לו דווקא אז, מפני שרק כשמגיע לקטנות יכול לתקן עניינו.

לכך צריך להיות אז דווקא בלא דעת. שהרי זו היא תכלית הקטנות, ששולחים לאדם

מחשבות ודיבורים שבגלות, אלה הזורקים את האדם לקטנות, כדי שיהיה בקטנות

ויבוא לאין.

ואת כל אלה המחשבות צריכין להעלות, עד ביאת הגואל במהרה בימינו, שאז יעלו

כל השבורות. וזהו זכריה ד, כ' מי בַז לְיוֹם קִטְנוֹת [שְׁבַעָה אֱלֹהֵי עֵינֵי ה' הִמָּה מְשׁוֹטְטִים

בְּכָל הָאָרֶץ.

והבן.

יוֹנָדָב קַפְלוֹן

yonadav-kaploun.co.il

[...] והמשל, למלך, שציווה לעבדיו להגביה הר אחד, גדול מאוד, מה שבוודאי אי אפשר. אזי היתה העצה בין עבדיו לחפור ההר, ולשברו, ולפרדו לחתיכות קטנות. וכל אחד יגביה מעט לפי כוחו. ובזה עשו מאמר המלך.
כך, מלך מלכי המלכים הקב"ה, ציוונו להגביה ניצוצות הקדושה – שבמחשבות ובדיבורים – כי זו תכלית העבודה. והתענוג הגדול, שיבואו מדרגות התחתונות למעלה. ולכך היתה השבירה, כדי שכל אחד יוכל להעלות לפי מדרגתו. והבן היטב המשל הזה.

וכשיבוא ל"אין", ותהיה לו השגה על זה, מאחר ש"החכמה – מאין תמצא" איוב כח, יב, אזי ישיג שעולם המחשבה והדיבור מדברים בו, ותהיה לו התלהבות מכך שהוא שושבינא דמטרוניתא.

וכיצד יבוא לאין?

כשישמע קול המים התחתונים הבוכים מהשבירה.

על פי הרב ה"מגיד" ממעזריטש / "אור תורה" רעז-א [בהשמטות ובעיבוד קל]

"דעו יהודים, שלפני ביאת המשיח יחזור שוב אותו הניסיון של אליהו הנביא

בהר הכרמל. שלעתיד לבוא תרד שוב אש מן השמיים.

אלא שזאת הפעם היא תרד לא לנו כי אם לנביאי הבעל, ובני הדור יוצרכו אז לטפס על קירות חלקים להחזיק עצמם באמונה".

ועוד אמר הרבי מרוז'ין, על הכתוב בראשית מט, א האֲסָפוּ וְאֶגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים:

"אשר יקרא אתכם" – פירוש שעמלק יתאמץ בכל כוחו לעוות את בני ישראל מן האמונה;

והעצה לזה "היאספו, ואגידה" – פירוש התכנסו, ועשו מעצמכם אגודה אחת.

על פי רבי יעקב טייטלבוים בשם רבי ישראל מרוז'ין, בתוך: קול יעקב